

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

i saa Fald en Lovgivning, som mente i enhver Henseende var rigtig og forsvarelig. Regeringen har valgt det positive Standpunkt at fremsætte et Lovforslag, som i det væsentligste holder sig til den gældende Lovgivning, men paa et Par enkelte Punkter er der foretaget Ændringer.

Den første gaar ud paa, at man forhøjer Minimumsprisen fra 2 Kr. 50 Øre til 2 Kr. 60 Øre. Denne Forhøjelse er foretaget i Henhold til den Prisbevægelse, der er foregaaet med Hensyn til Smørret i den senere Tid; Noteringen i Oktober Kvartal d. A. har været paa mellem 2 Kr. 50 Øre og 2 Kr. 96 Øre, og den sidste Notering er paa 2 Kr. 78 Øre, saa efter Regeringens Mening er det fuldt forsvareligt at fastsætte en Minimumsnotering paa 2 Kr. 60 Øre, hvad der jo er noget under Gennemsnittet af Noteringen for Oktober Kvartal. Derimod foreslaar vi, at man ophæver Statstilskuddet paa de 25 Øre. Da jeg i Fjor forelagde Smør-Lovforslaget for det høje Folketing, motiverede jeg Statstilskuddet med den uheldige Stilling, som Landbruget var i sidste Vinter paa Grund af det store Misforhold, der var mellem Prisen paa Raastoffer til Smørproduktionen og selve Smørprisen. Man faar et saadant Forholdstal meddelt hver Uge i „Landbrugsraadets Meddelelser“, som gaar ud paa at vise, hvor mange Gange højere Smørprisen er end Prisen paa Foderblanding, og i de Vintermaaneder i Fjor, hvor vi tilendbragte Forhandlingen om Forslag til en Smørordning, var dette Forholdstal helt nede paa 10; altsaa Smørprisen var 10 Gange Prisen paa Foderblanding. I Oktober Kvartal i Aar er dette Forholdstal steget til gennemsnitlig at være omkring 15, saa der er naturligvis ikke den samme Motivering for Opretholdelse af Statstilskuddet i Aar, som der var i Fjor. Efter Smørordningsudvalgets Indberetning til Ministeriet har Smørordningen fra 7. Maj til 16. September — det vil altsaa sige i den Periode, hvor man havde de lave Priser — indbragt Landbruget ca. 10 Mill. Kr.; efter Noteringens Stigning i Oktober Kvartal er det naturligvis meget lidt, den har indbragt, idet Stigningen fra Oktober Kvartal i Fjor udgør gennemsnitlig pr. Uge mellem 50 og 75 Øre, og det er indlysende, at naar Noteringen gaar saa meget højere op, falder Fordelene ved Ordningen bort, men Fordelene for Landbruget bliver meget betydeligt større ved denne Noterings Forhøjelse, som jo ikke alene dækker det, der er fastlagt i Loven med Hensyn til Hjemmemarkedet, men ogsaa giver disse betydeligt højere Priser for hele Eksporten.

Selv om der for Tiden ingen Fordele bliver for Landbruget med den nuværende Smørnotering, ønsker Ministeriet alligevel ikke at tage Ansvaret for, at der ingen Minimumspris paa Hjemmemarkedet skal være i den kommende Tid. Vi har jo tidligere indhøstet sørgelige Erfaringer af ikke at have nogen Smørordning med en fast Pris, saaledes at man ogsaa her paa Hjemmemarkedet, som dog modtager ca. 30 pCt. af samtlige Mejeriprodukter i Danmark, kommer til at betale en meget ringe Pris paa disse Varer i Maaneder, hvor Eksportpriserne er nede paa et rent Minimum. F. Eks. var, for blot at gaa tilbage til Fjor Foraar, Noteringen i en enkelt Uge helt nede paa 1 Kr. 82 Øre. I Forhold til en saadan Notering vil altsaa den fastlagte Minimumspris, der her er Tale om, betyde en Forhøjelse af 78 Øre. Saa meget vil altsaa Landbruget faa mere for ca. 30 pCt. af sin Mejeriproduktion, naar man opretholder en saadan fast Pris i Stedet for at staa i det tomme Rum og ikke have nogen Lovgivning. Og vi behøver blot at gaa 3½ Aar tilbage i Tiden for at se en Notering af vort Smør i Udlandet — som ogsaa betød den samme Notering herhjemme, da vi ikke havde nogen fast Minimumspris —, der var nede paa 1 Kr. 20 Øre, d. v. s. under Halvdelen af den Minimumspris, der har været gældende nu i flere Maaneder, og noget under Halvdelen af det, der foreslaas i det Forslag, jeg her har den Ære at anbefale over for Tingets Medlemmer.

Disse Produktionsforhold er det efter Regeringens og min Opfattelse fuldkommen uforsvareligt at lade Landbruget arbejde under, og navnlig naar man ser hen til, at vi tidligere paa Grund af Uenighed, dengang Oppositionen havde Flertallet i Landstinget og nægtede at gaa med til en Fortsættelse af en Smørlovgivning, som vi kunde gaa ind for, kom til at staa i Forhold, som jeg tror alle Landmænd bagefter erkenner var meget uheldige. Landbruget har tabt mange Millioner ved, at man i disse Aar ikke har haft nogen Smørordning, og Regeringen vil derfor ikke tage Ansvaret for, at vi igen skal komme i den samme Situation, fordi det ikke har været muligt for mig at opnaa Tilslutning fra Fællesorganisationen eller fra Landbrugsraadet undtagen De samvirkende Husmandsforeninger. Der er jo ikke Tvivl om, at en nogenlunde konstant fast Pris paa Hjemmemarkedet for disse Forbrugsvarer, som indgaar i den almindelige Husholdning, sikrer den bedst mulige Afsætning.

Jeg skal med disse Bemærkninger, og idet jeg henviser til Bemærkningerne til